

2 И говореха: но не въ празднику, да не бы становало смущение въ народатъ.

3 И като бѣше (Иисусъ) въ вѣселії, въ кѫща та на-Симона прокаженаго, тѣмъ гдѣто седѣше, дойде єдна женѣ, којто имаше сосѣдъ аллабастренъ съ муро наредено чисто многоцѣнно: и като строшиллабастренъ съ сосѣдъ, излеѧ го на глава та мѣ.

4 И бѣха нѣкои, којто се гадосваваха въ сѣбе си, и говореха: защо быдѣ тѣмъ разсыпъ на-муро то;

5 Можеше това муро да се продадѣ за по многѡ ѿ триста пѣнази, и да се раздадѣ на сиромаси те, и скрдехасе нѣй.

6 Я Иисусъ рече: ѿставете ѿ: защо ѿ не ѿставате на мѣра; добрѣ дѣло сотвори за мене.

7 Защото сиромаси те сѣ-кога имате съ сѣбе си, и когато щите, можете да имъ чините добрѣ: а мене сѣкога нѣ-мате.

8 Онова щото може тѣл, направи го: преварї да помаже (съ муро) тѣло то ми за погребенїе.

9 Истина ви говоримъ, гдѣто да се проповѣда това євангеліе по сїчката свѣтла, и това щото направи тѣл, ще да се говори за поменъ нѣинъ.

10 Я Иуда Искаріотскій, єдинъ ѿ дванадесете, ѿиде

при држїерѣи тѣ, да имъ го предадѣ.

11 Я єний като чвхъ това, зарадвавахасе: и ѿбѣщаха мѣ се да мѣ дадатъ среѣренници: и трасеши каквѣ да го предадѣ въ прилично време.

12 И въ первыатъ дѣнь на-Спрѣчионцы тѣ, когато кольха жертвы тѣ за пасха та, говореха мѣ оученици тѣ мѣ: гдѣ ѹскашъ да идеме да приготвиме да ѻадеши пасха та;

13 И прати двама ѿученици тѣ си, и рече имъ: идете въ градътъ, и ще да възрѣши єдинъ человѣкъ, којто носи въ стомна водѣ; по него идете.

14 И дѣто вѣжзе, да речете на господарата на-кѫща та: защо оѹчитель говори: гдѣ є виталиница та дѣто ще да имъ съ оученици тѣ си пасха та;

15 И той ще ви покаже горница голѣма постлана, готова: тамъ да приготвите намъ.

16 И излѣзоха оученици тѣ мѣ, и дойдоха въ градътъ, и наидоха, каквѣто имъ рече: и приготвиха пасха та.

17 И като мржни, дойде съ дванадесете.

18 И като седѣха єний тамъ, и ѻадеши, рече Иисусъ: истина ви говоримъ, защо єдинъ ѿ васъ ще да ме предадѣ, којто ѻадѣ съ мене: